

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรให้มีประมวลจริยธรรมและจริยธรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจริยธรรมที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ ทั้งนี้ เพื่อให้บุคลากร นักศึกษา ตลอดจนบุคคลที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับภารกิจของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สำนึกในหน้าที่ ดำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีเกียรติคุณ และเป็นที่ยอมรับยกย่องของบุคคลทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๖ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ มติ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“กรรมการสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครและให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแต่งตั้งด้วย

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“คณบดี” หมายความว่า คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่ไม่จัดการเรียนการสอน หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เทียบเท่ากอง

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งประเภทบริหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรที่ดำรงตำแหน่งวิชาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจริยธรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคลที่คณะกรรมการจริยธรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร หรือสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แต่งตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการตามข้อบังคับนี้

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และบุคคลที่เข้ารับการศึกษาบรมตามโครงการต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจัดขึ้น

“จริยธรรม” หมายถึง หลักประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมกับการทำหน้าที่ของตนเองอย่างสมบูรณ์และสอดคล้องกับมาตรฐานที่พึงงามอันเป็นที่ยอมรับของสังคม

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย บุคลากรและนักศึกษาต้องรักษาและปฏิบัติตนตามจริยธรรมที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีจริยธรรมของวิชาชีพใดไว้ หรือมีจริยธรรมวิชาชีพกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ บุคลากรและนักศึกษาต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่กำหนดไว้ด้วย

หมวด ๒

มาตรฐานจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลักของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย บุคลากร และนักศึกษา มีหน้าที่ ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม เป็นกลางทางการเมือง อำนวยความสะดวก และให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ดังต่อไปนี้

- (๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ชื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่
- (๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม
- (๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ
- (๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ จริยธรรมต่อตนเอง

- (๑) ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และกรรมการหรืออนุกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง
- (๓) มีเจตคติที่ดี ปราศจากอคติ รับผิดชอบต่อหน้าที่ และชื่อสัตย์สุจริตเสียสละ มุ่งมั่นทุ่มเท อย่างเต็มกำลังความสามารถ รักษาเกียรติภูมิของตนเอง
- (๔) ต้องรักษาไว้และปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับการประชุม และมติของที่ประชุม
- (๕) ต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย ให้เกียรติและเคารพต่อสถานที่ และแสดงกิริยาวาจาที่เหมาะสม
- (๖) อุทิศเวลาให้แก่การประชุม โดยคำนึงถึงการตรงต่อเวลา และต้องไม่ขาดการประชุมโดยไม่จำเป็น เว้นแต่ในกรณีเจ็บป่วย หรือมีเหตุสุดวิสัย
- (๗) ต้องแสดงความรับผิดชอบต่อปฏิบัติหน้าที่บกพร่องหรือผิดพลาด ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๙ จริยธรรมต่อกรรมการสภามหาวิทยาลัย

- (๑) มีความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์
- (๒) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (๓) ให้เกียรติ และเคารพในศักดิ์ศรีของกรรมการสภามหาวิทยาลัย
- (๔) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของผู้อื่น
- (๕) ต้องไม่แสดงอาการข่มขู่ อาฆาตมาดร้าย หรือใช้กำลังประทุษร้ายต่อบุคคลอื่นในที่ประชุมบริเวณมหาวิทยาลัย หรือที่อื่นใด

ข้อ ๑๐ จริยธรรมต่อมหาวิทยาลัย บุคลากร และนักศึกษา

- (๑) เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชน
- (๒) ปฏิบัติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือเป็นแบบอย่างของบุคคลทั่วไป
- (๓) ละเว้นการประทุษติดนหรือการกระทำใด ๆ อันอาจกระทบกระเทือนต่อภาพลักษณ์
- (๔) ปฏิบัติต่อบุคลากร และนักศึกษาทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
- (๕) กำกับดูแลมหาวิทยาลัยอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพื่อให้นักศึกษาและผู้รับบริการได้รับประโยชน์สูงสุด
- (๖) ปฏิบัติ กำกับดูแลหรือบังคับบัญชาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่นให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
- (๗) ไม่เปิดเผยความลับของมหาวิทยาลัย

(๘) ไม่ใช้มหาวิทยาลัยแสวงหาผลประโยชน์แก่ตนและพวกพ้อง ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๑๑ จริยธรรมต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

- (๑) ประพฤติตนให้เหมาะสมเป็นแบบอย่างตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม
- (๒) สนับสนุนให้มีการกำกับดูแลสภาพแวดล้อม และบริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัยให้มีความปลอดภัยสูงสุดต่อชีวิตและทรัพย์สินของทุกคนในมหาวิทยาลัย และในชุมชน
- (๓) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยต่อสังคม
- (๔) เป็นผู้ซื่อสัตย์มหาวิทยาลัย ชุมชน และสังคมในทิศทางที่ถูกต้องและชอบธรรม
- (๕) ไม่มีผลประโยชน์ขัดแย้ง หรือผลประโยชน์ทับซ้อนกับมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓

มาตรฐานจริยธรรมของบุคลากร

ข้อ ๑๒ จริยธรรมต่อตนเอง

- (๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนตามปณิธาน นโยบาย และจริยวัตรของมหาวิทยาลัย
- (๒) มีเจตคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ สุจริต เสมอภาค ปราศจากอคติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถตามมาตรฐานภาระงานที่กำหนด
- (๓) มีความสุภาพ ยินดี และเต็มใจในการให้บริการโดยเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ
- (๔) ไม่ปล่อยปละละเลย หรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแล หรือความรับผิดชอบต่อตนเอง เรียกรับ หรือยินยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากคู่กรณี หรือจากบุคคลอื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน
- (๕) ต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย ให้เกียรติและเคารพต่อสถานที่ และสำรวมกิริยาวาจา

ข้อ ๑๓ จริยธรรมต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

- (๑) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้ร่วมงาน มีอิสระทางความคิดและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
  - (๒) ให้เกียรติ และเคารพในศักดิ์ศรีของผู้ร่วมงาน รวมถึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานด้วยความมีมนุษยสัมพันธ์อันดี
  - (๓) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา หรือผลงานของผู้อื่น รวมทั้งใช้ทรัพย์สินทางปัญญา หรือผลงานของตนในทางที่ชอบ
  - (๔) มีความรับผิดชอบต่อในการปฏิบัติงาน การให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานของตน ทั้งให้ความคิดเห็น ช่วยทำงานและแก้ไขปัญหาร่วมกัน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนางานที่รับผิดชอบ
  - (๕) ดูแลและเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาในด้านการปฏิบัติงาน สร้างขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น ตลอดจนปกป้องคุ้มครองผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรม
  - (๖) ให้เกียรติผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- ละเว้นการใช้กิริยาวาจาไม่สุภาพ หรือกระทำการใดๆ ที่ยุยงส่งเสริมเพื่อสร้างความขัดแย้ง และไม่ก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานอื่นโดยมิชอบ

(๗) ปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์
อันดี

(๘) ละเว้นการกระทำหรือแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศทั้งทางกายและ
ทางวาจาโดยเด็ดขาด

ข้อ ๑๔ จริยธรรมต่อมหาวิทยาลัย

(๑) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา ใช้เวลาปฏิบัติงานให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย
อย่างเต็มที่

(๒) ละเว้นการประพฤติดนหรือการกระทำใด ๆ อันอาจกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติ
หน้าที่หรือเสื่อมเสียเกียรติของตนเองหรือของมหาวิทยาลัย

(๓) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมทั้ง
ไม่นำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้เพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ข้อ ๑๕ จริยธรรมต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ และสังคม

(๑) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตใจของผู้ให้บริการ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และพิทักษ์
สิ่งแวดล้อม

(๒) ปฏิบัติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๓) ละเว้นการเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้มาติดต่องาน
หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น

(๔) ละเว้นการล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา ผู้รับบริการ
ซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน โดยจะเป็นความยินยอมหรือไม่ก็ตาม รวมถึงแสดงท่าทีสื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศ
ต่อนักศึกษา ทั้งทางกายและทางวาจาด้วย

(๕) ละเว้นการเปิดเผยความลับของนักศึกษา หรือผู้รับบริการที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่
ในประการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการนั้น

(๖) เคารพในเสรีภาพทางวิชาการ ไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง
และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา หรือสิทธิของผู้อื่น

ข้อ ๑๖ จริยธรรมต่อการปฏิบัติงานและต่อวิชาชีพ

(๑) ต้องละเว้นการแสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากผู้อื่นในการปฏิบัติหน้าที่
และไม่กระทำการใดอันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

(๓) ต้องละเว้นการละทิ้งหน้าที่ราชการ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ
เพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้

ข้อ ๑๗ จริยธรรมต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

(๑) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตใจของผู้ให้บริการ มีจิตสาธารณะ รักษาขนบธรรมเนียม ประเพณี
และพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

(๒) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยต่อสังคม

(๓) ประพฤติตนให้เหมาะสมเป็นแบบอย่างตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดำรง

ส่วนที่ ๔

มาตรฐานจริยธรรมของผู้บริหาร

ข้อ ๑๘ นอกเหนือจากจริยธรรมของบุคลากรแล้ว ผู้บริหารพึงมีจริยธรรมดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารองค์กรด้วยภาวะของความเป็นผู้นำอย่างรอบคอบและรับผิดชอบ
- (๒) อุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
- (๓) รักษาและปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศของมหาวิทยาลัย
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคลากรและนักศึกษา ตั้งมั่นในความเป็นธรรม ถ้อยมั่นในความรับผิดชอบต่อสังคม
- (๕) ปฏิบัติต่อบุคลากรและนักศึกษาด้วยความเสมอภาค เชื่อมมั่นในคุณค่าของคน ปฏิบัติต่อบุคลากรและนักศึกษา ภายใต้การปฏิบัติที่เท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ และด้วยความเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน
- (๖) รักษาและบริหารจัดการทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด และไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งไปแสวงหาผลประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น
- (๗) ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ ผลกระทบที่มีต่อผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยรวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย
- (๘) ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรและนักศึกษา ปฏิบัติตามจริยธรรมของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด รวมถึงไม่ละเลยเพิกเฉยเมื่อพบเห็นการฝ่าฝืนจริยธรรมในกรณีที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อ
- (๙) ต้องดูแลเอาใจใส่บุคลากรทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ ตลอดจนปกครองบุคลากรด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาล ดำเนินการพัฒนาองค์กรให้เป็นไปตามนโยบายหรือคำมั่นที่ตนให้ไว้
- (๑๐) อารังไว้ซึ่งชื่อเสียงและเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๕

มาตรฐานจริยธรรมของคณาจารย์

ข้อ ๑๙ นอกเหนือจากจริยธรรมของบุคลากรแล้ว คณาจารย์พึงมีจริยธรรม ดังต่อไปนี้

- (๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตามปณิธาน นโยบายและค่านิยมของมหาวิทยาลัย
- (๒) พัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการ บุคลิกภาพ และความคิดสร้างสรรค์ให้มีความเหมาะสม และได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ
- (๓) ให้ความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทรต่อศิษย์ ส่งเสริมและให้กำลังใจในการเรียนและอบรมสั่งสอนให้ศิษย์เป็นคนดีชอบ ตั้งใจ เอาใจใส่การสอนและพัฒนาศิษย์ให้รู้จักจริง ทำได้จริง และนำไปใช้ได้จริงอย่างเต็มความสามารถ
- (๔) ปฏิบัติต่อศิษย์ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และละเว้นการประพฤติที่ไม่เหมาะสมต่อศิษย์ทั้งกาย วาจา ใจ
- (๕) รับผิดชอบต่องานวิจัย ผู้ร่วมวิจัย และการเผยแพร่งานวิจัยในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการ มหาวิทยาลัยและสังคม
- (๖) รับผิดชอบต่อสิ่งตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งมนุษย์ สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสภาพแวดล้อมของการวิจัย

(๗) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น รวมทั้งใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของตนในทางที่ชอบ

(๘) มีคุณธรรม จริยธรรม ยึดมั่น ในนโยบายและค่านิยมหลักของมหาวิทยาลัย

(๙) มุ่งผลสัมฤทธิ์ ตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย และตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและแผนด้านการอุดมศึกษา

(๑๐) ใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติหน้าที่

(๑๑) เป็นมืออาชีพในการสร้างความเจริญรุ่งเรืองด้านวิชาการ วิชาชีพ รวมถึงปลูกจิตสำนึกให้กับนักศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานจริยธรรม

(๑๒) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด

(๑๓) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม เป็นกัลยาณมิตร รักษาความสามัคคี มีอิสระทางความคิดตามกฎหมายกำหนดและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(๑๔) เคารพในเสรีภาพทางวิชาการ ไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา หรือสิทธิของผู้อื่น

ส่วนที่ ๖

มาตรฐานจริยธรรมของนักศึกษา

ข้อ ๒๐ จริยธรรมต่อตนเอง

(๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม ยึดมั่น และปฏิบัติตนตามปณิธาน นโยบาย ของมหาวิทยาลัย

(๒) มีจิตสำนึก และเจตคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเอง

(๓) พัฒนาตนเองให้มีความรู้ ทักษะและความสามารถ ในสาขาวิชาชีพของตนเอง

(๔) มีบุคลิกภาพและการวางตนที่เหมาะสมกับการเป็นนักศึกษา และสุภาพชน

(๕) ให้ความเคารพบิดามารดา ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณ

(๖) มีความจงรักภักดีต่อประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

(๗) ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดี ดำรงไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคี

ข้อ ๒๑ จริยธรรมต่อผู้อื่น

(๑) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตร เคารพต่อหลักความเสมอภาค เข้าใจและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง และไม่กระทำการใด ๆ ที่อาจกระทบกระทั่งต่อสิทธิของผู้อื่น

(๒) ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

(๓) เคารพในเสรีภาพทางวิชาการ ไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา หรือสิทธิของผู้อื่น

ข้อ ๒๒ จริยธรรมต่อมหาวิทยาลัย

(๑) รักษาวินัยนักศึกษา และปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด

(๒) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี รักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และไม่ประพฤติปฏิบัติตนอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(๓) ร่วมมือร่วมใจ พัฒนา และสร้างชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัย

(๔) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุด

(๕) ไม่นำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้นอกเหนือจากการศึกษา เพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ข้อ ๒๓ จริยธรรมต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

(๑) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตสาธารณะ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

(๒) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยต่อสังคม

(๓) มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม และตระหนักถึงสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค

ส่วนที่ ๗

แนวปฏิบัติตามจริยธรรม

ข้อ ๒๔ สภามหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยอาจประกาศกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานจริยธรรมในหมวด ๒ เท่าที่จำเป็นและเหมาะสม

หมวด ๓

ระบบและกลไกการบังคับใช้จริยธรรม

ส่วนที่ ๑

โทษทางจริยธรรม

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย กระทำผิดจริยธรรมให้ดำเนินการลงโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน หรือ

(๒) ให้ขอโทษต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๖ บุคลากรที่กระทำผิดจริยธรรมที่เป็นความผิดวินัย หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการตามข้อ ๓๘ แต่ถ้าไม่เป็นความผิดวินัย ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการอย่างใดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคลากรด้วย

ข้อ ๒๗ นักศึกษาที่กระทำผิดจริยธรรมที่เป็นความผิดวินัย หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการตามข้อ ๓๘ แต่ถ้าไม่เป็นความผิดวินัย ให้มหาวิทยาลัยสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด และให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัตินักศึกษาด้วย

ข้อ ๒๘ กรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๒ ส่วนที่ ๑ ให้ถือว่ามัลักษณะร้ายแรง

การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒ จะถือว่ามัลักษณะร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมของการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ เจตนาและความร้ายแรงของความเสียหายที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ นั้น

ข้อ ๒๙ บุคลากรที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน
- (๓) การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อให้ กระทำการหรือไม่กระทำการใด
- (๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- (๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ถือว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง
- (๖) การกระทำผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ทรัพย์สินเกียรติ และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- (๗) การกระทำผิดอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ทั้งนี้ การพิจารณาตาม (๖) ให้พิจารณาพฤติกรรมการฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญและระดับของตำแหน่งตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกกล่าวหา อายุ ประวัติ และความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายแรงอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๓๐ นักศึกษาที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (๑) การกระทำผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ทรัพย์สินเกียรติ และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- (๒) การกระทำผิดอื่นที่สภามหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยกำหนด ตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ทั้งนี้ การพิจารณาตาม (๑) ให้พิจารณาพฤติกรรมการฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญและระดับของตำแหน่งตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกกล่าวหา อายุ ประวัติและความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายแรงอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๑ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ ประกอบด้วย

- (๑) อธิการบดีเป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจำนวนสองคนเป็นกรรมการ
- (๓) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการเป็นกรรมการ
- (๔) คณบดีซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ
- (๕) ผู้อำนวยการซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ
- (๖) ตัวแทนจากคณาจารย์จำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ
- (๗) ตัวแทนจากบุคลากรซึ่งมิใช่คณาจารย์จำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ
- (๘) รองอธิการบดีซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการตาม (๒) (๖) และ (๗) ให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นสภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

กรณีประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งท่านเป็นประธานกรรมการ

ข้อ ๓๒ กรรมการตามข้อ ๓๑ (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ โดยให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีกรรมการใหม่แล้ว ในกรณีที่กรรมการว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการตามข้อ ๓๓ (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกลงโทษทางวินัย หรือถูกลงโทษทางจริยธรรม
- (๔) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ขาดคุณสมบัติของกรรมการในประเภทนั้น ๆ

ข้อ ๓๓ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริม เผยแพร่ ปลุกฝัง ให้คำแนะนำ ควบคุม กำกับ ดูแลในการบังคับใช้ จริยธรรมตามข้อบังคับนี้
- (๒) สอดส่องดูแลให้มีการปฏิบัติตามจริยธรรมในมหาวิทยาลัยโดยอาจมีผู้ร้องขอหรือตามที่คณะกรรมการเห็นเองก็ได้
- (๓) จัดทำมาตรการส่งเสริมให้บุคลากรหรือนักศึกษา ปฏิบัติตามจริยธรรมอย่างสม่ำเสมอ
- (๔) สอบสวน พิจารณา และวินิจฉัยการกระทำผิดจริยธรรม
- (๕) ขอความร่วมมือให้กระทรวง กรม หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกล่ามำหา
- (๖) เรียกผู้ถูกล่ามำหาหรือบุคลากร มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกล่ามำหา
- (๗) รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกล่ามำหา รวมทั้งวินิจฉัยว่ามีการกระทำผิดจริยธรรมตามที่กล่าวหาหรือไม่ และพฤติการณ์ของการกระทำผิดจริยธรรมดังกล่าว เป็นความผิดวินัยหรือไม่

- (๘) ประเมินผลการปฏิบัติตามจริยธรรมตามข้อบังคับนี้
 (๙) คຸ້ມครອງຜູ້ປຶກສາຕາມຈຸຣີຍຮຸມຕາມຂໍ້ບັງຄັບນີ້ອ່າຍເຟຶຍງພອ
 (๑๐) ດັ່ງຕັ້ງຄະນະອຸນຸກຣມການໂດຍຄວາມເຫັນຂອບຂອບຂອງສກາມຫາວິທຍາລັຍເພື່ອດຳເນີນການ
 ອ່າຍໜຶ່ງອ່າຍໄດ້ຊຶ່ງຢູ່ໃນອຳນາຈຳນຳທີ່ຂອງຄະນະກຣມການ
 (๑๑) ປຶກສາຕາມທີ່ສກາມຫາວິທຍາລັຍມອບຫາຍ

ສ່ວນທີ່ ๓

ການດຳເນີນການທາງຈຸຣີຍຮຸມ

ຂໍ້ ๓๔ ກຣຸນີທີ່ນາຍກສກາມຫາວິທຍາລັຍຫຼືອຸກຣມການສກາມຫາວິທຍາລັຍມີການຝ່າຝືນ ຫຼືອໍ່າປຶກສາຕາມມາຕຣຸຊານຈຸຣີຍຮຸມໃນຫມວດ ๒ ສ່ວນທີ່ ๒ ໃຫ້ສກາມຫາວິທຍາລັຍດັ່ງຕັ້ງຄະນະອຸນຸກຣມການຕາມຄວາມເຫມາະສົມແລະຈຳເປັນເພື່ອດຳເນີນການຕາມຂໍ້ ๓๓ (๔) (๖) ແລະ (๗) ໂດຍເຣີວ

ບຸຄສາກຫຼືອຸນຸກຣມການຜູ້ໄດ້ຖືກຄຳວ່າຫາໂດຍມີຫຼັກຖານຕາມສົມຄວນວ່າປະພຸຕິຜິດຈຸຣີຍຮຸມຫຼືຄວາມປຣາກຸວ່າບຸຄສາກຫຼືອຸນຸກຣມການຜູ້ໄດ້ປະພຸຕິຜິດຈຸຣີຍຮຸມ ໃຫ້ຄະນະກຣມການດັ່ງຕັ້ງຄະນະອຸນຸກຣມການເພື່ອ ດຳເນີນການຕາມຂໍ້ ๓๓ (๔) (๖) ແລະ (๗) ໂດຍເຣີວ

ຂໍ້ ๓๕ ໃນການປຶກສາຕາມແລະວິນິຈຸນຍ໌ ໃຫ້ຄະນະອຸນຸກຣມການມີອຳນາຈຳເປັນສວຍຫາຂໍ້ເທັດຈຸຣິງໄດ້ຕາມຄວາມເຫມາະສົມແລະຈຳເປັນໂດຍຄຳນຶງຄຶງຄວາມເປັນຮຸມແກ່ຜູ້ຖືກຄຳວ່າຫາດ້ວຍ

ໃນການປຶກສາຕາມດັ່ງຄຳວ່ານີ້ ໃຫ້ຄະນະອຸນຸກຣມການແຈ້ງຂໍ້ເທັດຈຸຣິງແກ່ຜູ້ຖືກຄຳວ່າຫາຫຣາບອ່າຍເຟຶຍງພອ ພຣັອມທັງໃຫ້ໂອກາສແກ່ຜູ້ນັ້ນໄດ້ໄຕ້ແຍ້ງແລະແສດງພຍານຫຼັກຖານປຣະກອບອ່າຍເຕັມທີ່

ຂໍ້ ๓๖ ເມື່ອຄະນະອຸນຸກຣມການໄດ້ຮວບຮວມພຍານຫຼັກຖານຕ່າງ ໆ ເສັຣ໌ແລ້ວ ໃຫ້ປຣະຊຸມປຶກສາຕາມລຸມຕົວຜູ້ຖືກຄຳວ່າຫາປະພຸຕິຜິດຈຸຣີຍຮຸມຫຼືອໍ່າ ຖ້າປຣາກຸວ່າຂໍ້ເທັດຈຸຣິງວ່າປະພຸຕິຜິດຈຸຣີຍຮຸມຄວາມຜິດນັ້ນເປັນຄວາມຜິດຈຸຣີຍຮຸມຮ້າຍແຮງຫຼືອໍ່າຮ້າຍແຮງກຣຸນີໄດ ຕາມຂໍ້ໄດ ແລະຄວນໄດ້ຮັບໂຫຸທາງຈຸຣີຍຮຸມສຄານໄດ

ຖ້າກຣຸນີມີເຫຕຸວ່າຜູ້ຖືກຄຳວ່າຫາໄດ້ກຣະທຳຜິດວິນຍ໌ໃຫ້ຮະບຸດ້ວຍວ່າເປັນຄວາມຜິດວິນຍ໌ກຣຸນີໄດຕາມກຸຸຫມາຍ ຮະເປີຍບຫຼືອໍ່າຂໍ້ບັງຄັບໄດ ແຕ່ຖ້າອໍ່າປຣາກຸວ່າຂໍ້ເທັດຈຸຣິງວ່າປະພຸຕິຜິດຈຸຣີຍຮຸມໃຫ້ທຳຄວາມເຫັນຍຸຕິເຣີວ ແລ້ວສ່ຣຸປຸຊຸຣຸຊຸຣຸສອບສວນພຣັອມທັງຮະບຸຖຸຕິກຣຸນີແລະຮາຍລະເອີຍດແຫ່ງການປຣະພຸຕິຜິດຈຸຣີຍຮຸມໃຫ້ຊັດເຈນເສນອຕໍ່ຄະນະກຣມການເພື່ອດຳເນີນການຕໍ່ໄປ

ໃນກຣຸນີທີ່ຄະນະອຸນຸກຣມການເຫັນວ່າອໍ່າພຍານຫຼັກຖານທີ່ມີນຳໜັກຮັບປັງໄດ້ວ່ານາຍກສກາມຫາວິທຍາລັຍ ຫຼືອຸກຣມການສກາມຫາວິທຍາລັຍຜູ້ໄດ້ຝ່າຝືນຫຼືອໍ່າປຶກສາຕາມຂໍ້ບັງຄັບນີ້ ຫຼືອໍ່າພຍານຫຼັກຖານອໍ່າຄວນເຫືອໄດ້ວ່ານາຍກສກາມຫາວິທຍາລັຍ ຫຼືອຸກຣມການສກາມຫາວິທຍາລັຍຜູ້ໄດ້ຝ່າຝືນຫຼືອໍ່າປຶກສາຕາມຂໍ້ບັງຄັບນີ້ອໍ່າຄຶງຄວນຕາມມາຕຣຸຊານຈຸຣີຍຮຸມອ່າຍຮ້າຍແຮງໃຫ້ຄະນະອຸນຸກຣມການຮັກຄຳຮ້ອນໂດຍເຣີວຄຳວິນິຈຸນຍ໌ຂອງຄະນະອຸນຸກຣມການຕາມວຣຣຄສອນຄືເປັນທີ່ສຸດ ແລະໃຫ້ຮາຍງານໃຫ້ສກາມຫາວິທຍາລັຍຫຣາບໂດຍເຣີວ

ໃນກຣຸນີທີ່ຄະນະອຸນຸກຣມການເຫັນວ່າມີພຍານຫຼັກຖານອໍ່າຄວນເຫືອໄດ້ວ່ານາຍກສກາມຫາວິທຍາລັຍ ຫຼືອຸກຣມການສກາມຫາວິທຍາລັຍຜູ້ໄດ້ຝ່າຝືນຫຼືອໍ່າປຶກສາຕາມຂໍ້ບັງຄັບນີ້ອໍ່າຄຶງຄວນຕາມມາຕຣຸຊານຈຸຣີຍຮຸມອ່າຍຮ້າຍແຮງ ໃຫ້ຄະນະອຸນຸກຣມການເສນອຄວາມເຫັນຕໍ່ຜູ້ມີອຳນາຈຳເປັນຕາມຂໍ້ ๔๔ ເພື່ອປຶກສາຕາມໂດຍເຣີວ

ຂໍ້ ๓๗ ໃຫ້ຄະນະອຸນຸກຣມການດຳເນີນການໃຫ້ເສັຣ໌ຈຸຣິນແລະຮາຍງານໃຫ້ສກາມຫາວິທຍາລັຍຫຼືອຸກຣມການຫຣາບກາຍໃນເກັ່າສິບວັນນັບແຕ່ວັນທີ່ປຣະອານອຸນຸກຣມການໄດ້ຮັບຫຣາບຄຳສັ່ງ ແຕ່ຫາກມີກຣຸນີຈຳເປັນທີ່ມີອາຈຳເລີຍໄດ້ ຄະນະອຸນຸກຣມການອາຈຳເລີຍເສນອຂອບຂອບຮະຍະເວລາດຳເນີນການຕໍ່ສກາມຫາວິທຍາລັຍຫຼືອຸກຣມການ ຄຣັ່ງລະເມັດເກັ່າສິບວັນກໍໄດ້

ข้อ ๓๘ เมื่อปรากฏว่าบุคลากรผู้ใดประพฤตินิยัตติธรรมและพฤติการณ์ของการกระทำผิดจริยธรรมดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยหรือวินัยอย่างร้ายแรง ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากรผู้นั้นตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัยกำหนดต่อไป

การกระทำผิดจริยธรรมของนักศึกษาเป็นการกระทำผิดวินัยนักศึกษา ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการทางวินัยแก่นักศึกษาผู้นั้นตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัยกำหนดต่อไป

ข้อ ๓๙ หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการทางจริยธรรมใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวน การพิจารณา การลงโทษการออกจากราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔

หลักเกณฑ์และวิธีการลงโทษ

ข้อ ๔๐ เมื่อปรากฏว่านายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ใดประพฤตินิยัตติธรรมให้ผู้นั้นมีอำนาจตามข้อ ๔๔ พิจารณาความผิดทางจริยธรรมตามข้อ ๓๔ ตามควรแก่กรณี

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพฤตินิยัตติธรรมให้ชัดเจนและให้ผู้ประพฤตินิยัตติธรรมลงชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน แบบของหนังสือให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

เมื่อปรากฏว่านายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ใดประพฤตินิยัตติธรรมและพฤติการณ์ของการกระทำผิดจริยธรรมดังกล่าวเป็นความผิดตามกฎหมายและก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการทางกฎหมายแก่ผู้นั้นต่อไปโดยเร็ว

ข้อ ๔๑ เมื่อปรากฏว่าบุคลากรหรือนักศึกษาผู้ใดประพฤตินิยัตติธรรมและพฤติการณ์ของการกระทำผิดจริยธรรมดังกล่าวไม่เป็นการกระทำผิดวินัย ให้คณะกรรมการพิจารณาความผิดทางจริยธรรมตามข้อ ๓๕

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพฤตินิยัตติธรรมให้ชัดเจนและให้ผู้ประพฤตินิยัตติธรรมลงชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน แบบของหนังสือให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๔๒ บุคลากรหรือนักศึกษาผู้ใดถูกคำสั่งถึงที่สุดให้ลงโทษจริยธรรมแต่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่บุคลากรหรือนักศึกษาผู้ประพฤตินิยัตติธรรมผู้ใดไม่พอใจคำสั่งลงโทษทางวินัยให้อุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับทราบคำสั่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

ข้อ ๔๔ ในการดำเนินการตามข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ แล้วแต่กรณี ให้เป็นอำนาจของบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) สภามหาวิทยาลัย ในกรณีที่ผู้ประพฤตินิยัตติธรรมเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดี

(๒) นายกสภามหาวิทยาลัย ในกรณีที่ผู้ประพฤตินิยัตติธรรมเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรืออนุกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ซึ่งมีใช้บุคลากร

(๓) อธิการบดี ในกรณีที่ผู้ประพฤตินิยัตติธรรมเป็นบุคลากร

(๔) รองอธิการบดีที่รับผิดชอบด้านกิจการนักศึกษาหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย ในกรณีที่ผู้ประพฤตินิยัตติธรรมเป็นนักศึกษา และรายงานผลการดำเนินการให้มหาวิทยาลัยทราบ

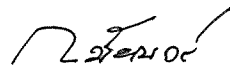
หมวด ๔
องค์กรคุ้มครองจริยธรรม

ข้อ ๔๕ ให้สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ควบคุมกำกับให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างทั่วถึงและจริงจัง โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) วางระเบียบเพื่อกำหนดการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การใช้บังคับประมวลจริยธรรม
- (๒) คุ้มครองและประกันความเป็นอิสระและเที่ยงธรรมของคณะกรรมการ
- (๓) คุ้มครองบุคลากรและนักศึกษาซึ่งปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้อย่างตรงไปตรงมา มิให้ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคลากรและนักศึกษาผู้นั้น
- (๔) คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- (๕) เผยแพร่และปลูกฝังจริยธรรมให้เป็นที่รับทราบอย่างกว้างขวางทั้งในหมู่บุคลากรและนักศึกษา และประชาชน
- (๖) ส่งเสริมและยกย่องผู้บังคับบัญชา บุคลากร และนักศึกษา ที่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างจริงจัง
- (๗) ติดตาม สอดส่องการใช้บังคับ และการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ ในกรณีมีการฝ่าฝืนจริยธรรมและยังไม่มี การดำเนินการใด สภามหาวิทยาลัยอาจมีมติให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ฝ่าฝืนปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลโท

(ชัยณรงค์ กิจรุ่งโรจน์เจริญ)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร